

**«Ahmed» var radikal islamist.
Så ble han kristen og måtte flykte for livet.
I dag har han vendt hjem for å snakke om
Jesus med dem som ville drepe ham.**

Konvertitter i Midtøsten og møtet med islam etter IS-terror **2, 4-9**

Merkedag for kristen minoritet under totalitært styre **10**

Kina strammer grepet **12-13** | Påskekonsert: «Gåten om korset» **18-19**

‘MULIG Å SNAKKE OM JESUS’

Han underviser kristne studenter fra hele Midtøsten om islam, veileder muslimer som er blitt Kristus-troende og bygger broer mellom muslimske og kristne ledere.

TEKST: JOHANNES MORKEN

– Hva kjennetegner kristnes møte med islam, Martin Accad?

– Min teori er at vårt syn på islam vil påvirke vårt syn på muslimer og bestemme utfallet av møtet med muslimer. Noen kristne demoniserer islam, på grunn av vold og terror og den opplevelsen som mange kristne i Midtøsten har av å være dhimmier eller andreklassens borgere. Disse følelsene er ekte og vanskelige å argumentere mot. Andre idealiserer derimot islam, basert på diskuterbare historiske eksempler på toleranse. Kristnes syn på islam går fra noe som ligner synkretisme på den ene siden, til polemikk på den andre siden.

” Nøkkelen er å formidle evangeliet (...) på en måte som gir oss tid til å gjøre det før noen ønsker å drepe oss.

Martin Accad

– Du står midt i møtet med muslimske ledere. Hva tenker dere?

– Vi prøver en modell i midten hvor det å dele evangeliet er viktigere enn å forsvare evangeliet. Vi møter mennesker med kjærlighet og respekt. Vi snakker positivt om andres tro i stedet for å kritisere den. Vi ser ikke mennesker som representanter for en tro eller en kultur. Vi fordømmer ikke noen for hva andre har gjort i navnet på deres felles religion. Vi er Kristus-orientert, ærlige og fokuserer på Guds oppdrag i verden.

– Er det mulig å forkynne Jesus som frelser i den arabiske verden uten å provosere?

Martin Accad

- Teolog med islam og kristen-muslimske relasjoner som spesialfelt.
- Chief Academic Officer ved Arab Baptist Theological Seminary i Beirut i Libanon.
- Underviser kristne studenter fra Midtøsten og Nord-Afrika.
- Leder flere prosjekter for dialog mellom muslimer og kristne i Libanon.

– Når du forstår mentaliteten og kulturen til dem du kommuniserer med, er det mulig å formidle evangeliet som gode nyheter. Men det betyr ikke at alt du sier vil bli akseptert. Store deler av folket hadde Jesus som helt. Men representanter for religiøse institusjoner ble forarget, de hisset opp massene og fikk Jesus korsfestet. I dag må vi lete etter måter å formidle evangeliet på som ikke gjør folk sinte. Men for noen vil evangeliet alltid skape forargelse. Det vil alltid være religiøse ledere som vil bli sinte. Nøkkelen er å formidle evangeliet slik at det blir relevant for folk, på en måte som gir oss tid til å gjøre det før noen ønsker å drepe oss.

– Muslimer som konverterer trues mange steder på livet?

– Drap av konvertitter for frafall er et stort problem.

Jeg snakker alltid om det med muslimske ledere. Det er viktig å løse problemet. Det er ikke skrevet i Koranen, men det er gjennomgripende i islamsk rettspraksis fordi det i noen muslimske profetiske tradisjoner (haditer) er klare instruksjoner om å drepe frafalne (apostater).

– Hva preger Kristus-troende med muslimsk bakgrunn sitt syn på islam?

– Noen av dem går fra å være fanatiske muslimer til å bli fanatikere for kristendommen. Vi forsøker å forsone folk med fortiden i stedet for at de skal bli fanatikere mot sin egen fortid.

LES MER SIDE 4-9

- «Ahmed» var radikal islamist. I dag snakker han om Jesus med muslimske ledere.
- Baptistkirke i Beirut tar imot muslimer som søker Kristus.

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no
www.stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansvar. redaktør:
Ed Brown,
generalsekretær

Redaktør:
Johannes Morken

Redaksjon:
Gisle Skeie,
Thea Haavet,
Birgitte Moe Olsen

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Forsidefoto:
Johannes Morken

Opplag:
16 500

Gavekonto:
3000 14 57922

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjektors regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplæringsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året. Bestill abonnement: Send sms: MAGASIN til 2377 eller post@stefanus.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

RETTE TIL Å KONVERTERE

Jeg husker første gangen jeg så dem langs Karl Johans gate i Oslo. De var likt kledd og hadde tydelige symboler på klærne. De delte ut traktater og små gaver til forbipasserende. De var ivrige etter å komme i prat med folk. Jeg bestemte meg for å snakke med noen av dem. Jeg ble fortalt at mye var galt med samfunnet, Norge og verden. De fortalte meg at de hadde løsningen og ivret for at jeg skulle bli en av dem. Noen samtaler var hyggelige, preget av gjensidighet og villighet til å lytte. Andre samtaler var ikke like behagelige.

De overivrige

Jeg møtte de overivrige, de som ga meg inntrykk av at jeg var enda et objekt, enda et navn de kunne skrive ned i sine register. De hørte knapt på meg og kom med sine ferdigformulerte svar, nesten før jeg fikk fullført det jeg hadde å si. Både innholdet og taktikken har jeg lite respekt for. Likevel forsvaret jeg deres rett til å stå på Karl Johan (eller andre offentlige steder) og prøve å «konvertere» meg.

Så lenge de ikke bruker vold eller bedrageri eller truer meg, og de respekterer min rett til å si nei til deres budskap, synes jeg det er både rett og riktig at de bør få lov å drive utadrettet «misjonsvirksomhet».

«Akkurat som politikere»

De jeg har beskrevet ovenfor, er ikke misjonærer. De er norske politikere som driver valgkamp.

I møter med enkeltpersoner får jeg av og til denne reaksjonen når jeg forteller at jeg arbeider i en

misjons- og menneskerettsorganisasjon: «Du mener ikke at dere prøver å konvertere folk, gjør dere?»

Jeg forklarer at vi ikke sender ut misjonærer, men at vi støtter kristne som i sine land er opptatt av at folk skal konvertere til kristendommen. Mange av våre partnere brenner for at folk skal være på lag med Jesus og slik forandre samfunnet, landet sitt og verden. Med et smil om munnen legger jeg gjerne til: «Akkurat som norske politikere gjør hvert andre år. De brenner for at folk skal være på lag med deres parti og gjennom det være med å forandre samfunnet, Norge og verden.»

” Jeg har møtt de overivrige, som gir meg inntrykk av at jeg er enda et objekt.

Alle har lov til å praktisere sin tro og sitt livssyn og formidle sine meninger. Det inkluderer retten til å prøve å overtale andre – så sant vi ikke lurer eller truer, driver bedrageri eller utøver vold. Alle har også rett til å si nei til budskapet.

Vi i Stefanusalliansen arbeider for at alle skal kunne oppleve retten til å dele sin tro – og til fritt å velge hva de vil tro på eller ikke. Vi håper at alle, uansett hva de tror, vil både respektere og beskytte denne retten, selv for dem som ikke tror som dem selv.

Ed Brown

Generalsekretær

Synspunkter på lederen?
Send dem til ecb@stefanus.no

‘AGGRESJON SKAPER FIENDSKAP’

Muslimske menn som konverterer til kristendommen, blir gjerne aggressive mot troen de har forlatt. Kvinner viser derimot sin nye tro gjennom kjærlighet og omsorg.

TEKST: JOHANNES MORKEN, BEIRUT, LIBANON

Resurrection Church i Beirut har tatt imot mange flyktninger. Menigheten hjelper dem med mat, helsesjekk, skolehjelp for barn og et liv i smågrupper. Her er pastor Hikmat Kashouh på podiet i hovedkirken. Foto: Resurrection Church Beirut. Bildet er hentet fra en tekstet TV-sendt gudstjeneste.

”Jeg tror at vår kirke er i stand til å vitne kraftfullt (...) uten forfølgelse fordi våre muslimske venner vet at vi aldri behandler dem eller deres religion uten respekt eller ære.

Hikmat Kashouh

Dette er observasjoner fra pastor Hikmat Kashouh i Libanons hovedstad Beirut.

– Mens aggresjon skaper fiendskap, åpner kjærligheten dører, skriver Kashouh i sin ferske bok «Following Jesus in turbulent times».

Han leder baptistkirken Resurrection Church Beirut. Den har opplevd en formidabel vekst de siste årene. Menigheten har over 200 smågrupper og cirka 1300 jevnlig besøkende – fordelt på hovedkirken og to andre menighetscenter som er etablert for å ta imot strømmen av flyktninger. 70 prosent av menighetens faste besøkende er nemlig mennesker som har flyktet fra terror og krig i Syria og Irak.

Søker Kristus

Blant flyktningene er det også mange muslimer som søker kristendommen. De fyller Beirut-kirker i et omfang som vekker oppsikt.

– Gud beveger den arabiske verden. Noen møter Jesus i drømmer og visjoner. Andre søker Ham i hunger etter sannhet. Andre ser den kjærligheten de møter i kristne venners liv. Atter andre opplever en fred når de blir bedt for i Jesu navn. Atter andre blir kristne som en reaksjon på islamsk radikaliserings og vold. Noen beskriver det de kaller guddommelig inngripen i fengsler eller ved sjekkpunkter mens de var på flukt, skriver Kashouh.

Andre igjen forteller om guddommelig inngripen gjennom helbredelser etter bønn og at de derfor blir Kristussøkende. Kashouh sier at han ikke er den som kan si at det ikke er guddommelige helbredelser, men medgir overfor Magasinet Stefanus at han i boken kunne skrevet tydeligere at det er folk som er bedt for og som (ennå) ikke har opplevd helbredelse.

Aggresjon

Pastor Kashouh har skrevet boken for å ta tak i hvordan menigheter rettleider nye troende. Han har fått seg

noen overraskelser i møte med mennesker som søker kristendommen fra muslimsk bakgrunn. Pastoren har mange eksempler på at menn blir lidenskapelige og kan fremstå aggressive mot troen de har forlatt.

– En mann som hadde gått i kirken vår i to år, fortalte meg at han hadde fem utgaver av Koranen. Han hadde bestemt seg for å kaste dem i søpla. Dette var overraskende for meg som seniorpastor i en kirke som alltid forkynner respekt for andre religioner og deres symboler, skriver Kashouh.

Mennene forklarer sine harde utfall blant annet med at «jeg har levd på en stor løgn» eller «jeg mistet 40 år av mitt liv for ingenting, og jeg vil ikke at mine venner skal oppleve det samme».

– Deres fiendtlighet kan forklares psykologisk. Men den er oppsiktvekkende for oss som hele tiden prøver å demonstrere kjærlighet på en praktisk måte. Kirken må være oppmerksom og forsiktig i møte med slike følelser for å unngå at folk blir fanget av ‘hatets gud’ på terskelen til kjærlighetens kongedømme, skriver Kashouh.

Kjærlighet

Kvinner som konverterer for å følge Kristus, reagerer derimot ofte med kjærlighet. De blir tryggere og klokere.

– Mange kvinner velger å ikke dele troen åpent med sine ektefeller rett etter at de selv har konvertert. De forbereder seg gjennom gode handlinger. En av kvinnene fortalte at det som dro hennes mann til Kristus, var den forandringen han så hos henne, særlig i forholdet til barna. Det er sjelden at koner skriker til sine menn i den arabiske verden. Men det er veldig vanlig at mødre oppdrar og korrigerer sine barn gjennom roping og skriking. At kvinner i sin nye tro skaper et fredelig hjem er en nøkkel ikke bare for at deres menn skal konvertere, men også for at mennene skal tillate sine koner å holde kontakten med andre Kristus-følgere, skriver Kashouh.

Flyktninger som har funnet kristen tro i Beirut, møtes til bibelgruppe i Resurrection Church Beirut. Foto: Johannes Morken

← **‘Forfølgelse er normen’**

Møter med mange konvertitter forteller ham at «forfølgelse er normen for Kristi etterfølgere». Her er eksempler folk i hans egen menighet har fortalt:

- Drapsforsøk for frafall (apostasi).
- Brødre eller nære slektninger har ringt drapstrusler til kvinner fordi de hadde «ført skam over familien». – Heldigvis er det få trusler som gjennomføres, men trusselen er like reell, noterer Kashouh som forteller om andre eksempler der konvertitter er drept.
- Utstengelse fra brylluper og begravelser.
- Barn tas fra kvinner som er kommet til kristen tro.
- Kvinner er tvunget til å lese Koranen med sine menn.
- Seksuelle og psykiske overgrep.
- Kvinner og barn stenges inne i hjemmet og nektes å gå til kirken.
- En troende kvinne fortalte at hennes mann giftet seg med en annen, men uten å skille seg først – for å øke den troende kvinnens lidelse.
- Noen har mistet arbeidet.
- Andre er fratatt arven.

” **Vår menighet har ingen politisk agenda, vi er ingen militant gruppe, vi er en kirke og poenget er ikke å være religiøse.**

Hikmat Kashouh

Unødig forfølgelse

Kashouh legger vekt på at nye troende aldri må loves et liv uten forfølgelse. I stedet må de få hjelp til å opptre slik at de kan unngå unødig forfølgelse.

– De må få hjelp til å øve god innflytelse på sin familie og sitt lokalmiljø, de må få hjelp til å opprettholde kulturelle bånd i sine lokalmiljøer og ikke fremstå som «rare». De må bruke muligheten til å dele Kristus gjennom handlinger og ord og ikke religiøsitet. Jesus er velkommen de fleste steder i den arabiske verden, skriver pastoren.

I Libanon er det, i motsetning til i mange andre land i Midtøsten, utstrakt frihet til å fortelle om Kristus. Likevel vil Kashouh ta forholdsregler, for «vi er trygge i dag, men hva vet vi om morgendagen?»

– Å arbeide i den arabiske verden er ikke livsfarlig hele tiden, men det kan være det når som helst.

” **Vi ønsker ikke at muslimer skal forlate ett religiøst system for å bli fanget i et annet.**

Hikmat Kashouh

Her er noen av Kashouhs råd for å unngå det han kaller unødvendig forfølgelse:

– Vi må elske alle menneskene vi møter.

Behovet for å skape vennskap og bygge gode relasjoner kan ikke understrekes sterkt nok for dem som vil arbeide i den arabiske verden. Jeg tror at vår kirke er i stand til å tjene og vitne kraftfullt i vår region uten forfølgelse, fordi våre muslimske venner vet at vi aldri behandler dem eller deres religion uten respekt eller ære. Bare det at vi kan gi ut denne boken viser hvor høyt moderate muslimer respekterer vår tjeneste, skriver Kashouh.

– Å forkynne Kristus frimodig og på en vennlig og forsiktig måte er det som gir resultater, selv om resultatene kommer sakte. Polemiske angrep på andres tro skaper bare fiendskap, skriver han.

Frihet til tro

Han er tydelig på at retten til å tro også innebærer en rett til ikke å tro.

– Dette må vi minne oss på når vi inviterer mennesker til menighet og tro. Hjernevask eller tvang er ingen dyd. Invitasjonen må gis i kjærlighet. Vi må være tydelige på at vi ikke ber folk forlate én religion for å slutte seg til en annen religion. Vi ønsker ikke at muslimer skal forlate ett religiøst system for å bli fanget i et annet. Vi tror at gjenoppbyggingen av den arabiske verden vil skje når mennesker velger å etterligne Jesus og følge ham uten tanke på omkostningene.

Han understreker også behovet for å kommunisere agendaen tydelig.

– Vår menighet har ingen politisk agenda, vi er ingen militant gruppe, vi er en kirke, og poenget er ikke å være religiøse. Vi har funnet en ny måte å leve våre liv, en ny måte å være mennesker på, så lik Jesus som mulig, som Hans disipler, han som seiret på korset. Derfor vandrer vi i tillit, men ikke i arroganse. Vi ser våre fiender i øynene – i medfølelse og kjærlighet. Vi vandrer uten frykt for døden fordi evigheten er sikret og fordi vi lever i tillit til at Gud har det siste ord i alt.

Sahira og døtrene (fra venstre) Dedd, Walaa, Alad og Baraa. Foto: Johannes Morken

‘ET MIRAKEL AT VI KOM I SIKKERHET’

Sahira og de fire døtrene har muslimsk bakgrunn, men kom til tro på Kristus i en evangelisk kirke i Syria. En av døtrene ble voldtatt. De flyktet til Libanon uten papirer. Grensepolitiet krevde 2000 dollar i bestillinger, men de fem hadde ingenting. Grensepolitiet ba dem til slutt om å løpe over fjellet inn i Libanon. Men moren klarte ikke å løpe. En av døtrene ble igjen i arresten sammen med henne, i en celle med kriminelle og ulovlige immigranter. De ble ydmyket og truet med å bli deportert. En fransk kvinne kom for å synge for fangene.

– Vi var de eneste som sang med. Dagen etter sa soldatene at vi kunne dra. Vi aner ikke hvorfor, men ser på det som et mirakel. Etter alt det som har skjedd, holder vi oss til Jesus. I Resurrection Church Beirut har vi fått støtte. Den voldtatte søsteren min har fått sjelesorg og hjelp til å finne en psykiater. Vi gleder oss i Kristus, sier Walaa.

De er i dag aktive i baptistmenigheten Resurrection Church i Beirut. Magasinet Stefanus møter dem i ett av de to sentrene som menigheten har etablert for å arbeide blant flyktninger fra Syria og Irak.

HAN VAR RADIKAL ISLAMIST

«Ahmed» var ein kompromisslaus muslim som kom til tru på Kristus som frelsar. Han måtte flykta for å berga livet. I dag samtalar han med muslimske sjeikar i heimlandet – om Jesus og Bibelen.

TEKST: JOHANNES MORKEN, BEIRUT, LIBANON

«Ahmed» prøver å forklara islamske leiarar i heimlandet at Jesus er meir enn ein profet, at han er Messias. Foto: Johannes Morken

«Ahmed» hørde til ei militant islamistgruppe med fotfeste i heile Midtausten.

– Eg vart oppdratt i ei ytterleggående form for islam som sa at alle andre går til helvete og at eg ikkje skulle ha noko å gjera med andre enn muslimar, seier han til Magasinet Stefanus. Av tryggingssgrunnar kan vi verken opplysa det verkelege namnet hans eller kvar «Ahmed» kjem frå.

Jobben hans som islamist var å overtyda muslimar som hadde konvertert til kristendommen, om å venda tilbake til islam. I jakta på gode argument las «Ahmed» Bibelen grundig. Det fekk han til å stilla alvorlege spørsmål ved islam, Koranen og profeten Muhammed. Det enda med at han mista trua på islam.

Truga på livet

I neste omgang kom «Ahmed» til tru på Jesus som frelsar. Både lokalsamfunn og familie rekna han som fråfallen. Det var alvor.

– Radikale muslimar prøvde å drepa meg. Mange i familien vende seg mot meg, dei ville forsvara æra til familien. Onkelen min sa at det å drepa meg ville vera ei nådig handling mot meg. Men far min sa at skamma ved å skada meg var større enn den skamma eg hadde påført familien ved å bli kristen.

«Ahmed» flykta og kom til Libanon. Der møtte han ein kristen teolog som er involvert i undervisning om islam. Det blei timevis med samtalar og rådgjeving, også om korleis forholdet til familien kunne byggjast opp på nytt.

– Eg sa: «Ser du ikkje kva Muhammed har gjort? Islam drep kristne!»

Men gjennom samtalan kom eg til at dersom eg skulle vinna muslimar for trua på Jesus, kunne eg ikkje velja harde utfall mot islam. Eg fekk hjelp til å forstå at polemikk ikkje skaper kommunikasjon, men tvert imot kan vera farleg.

Disippel

«Ahmed» bestemte seg for å venda tilbake til landet sitt som Jesu disippel. Der fortalde han familien og vener om reisa. No samtalar «Ahmed» også med sjeikar og besøker moskear når han blir invitert – ikkje for å be, men for å samtala.

– Eg går ikkje inn i ein moské og ber folk venda islam ryggen. Eg snakkar med muslimar utan å snakka ned profeten deira. Eg tenkte først at dersom eg skulle venda heim, måtte eg kompromissa i trua mi slik at eg i praksis blei muslim igjen. I staden fekk eg hjelp til å formidla trua mi slik at reisa mi gradvis blei ei velsigning for samfunnet og ikkje lenger sett på som svik og forræderi.

No har «Ahmed» jamvel fått sjeikar som vener.

– I dag ser dei Bibelen på ein annan måte enn før. Fordi eg kjenner islam, kan eg lettare forklara kristendommen for muslimar. Gjennom dialog med sjeikar, håpar eg at dei påverkar vanlege muslimar til å sjå annleis på Jesus.

» Eg fekk hjelp til å forstå at polemikk ikkje skaper kommunikasjon, men tvert imot kan vera farleg.

«Ahmed»

– Kva er ditt syn på islam i dag?

– I dag ser eg islam som eit tankesett som oppstod på Den arabiske halvøya på eit visst tidspunkt i historia. Muhammed hadde ein idé om å bringa saman ideen om éin Gud. Islam er ikkje ein satanisk religion. Den er heller ikkje himmelsk, seier Ahmed.

Inspirera

Han er nøye i val av ord for å koma i dialog med sjeikane.

– Dersom eg seier til ein sjeik at han tilber ein satanisk religion, stoppar all samtale.

«Ahmed» ønskjer å inspirera kristne til å møta muslimar. Då veit han også at ein må koma rundt dei store ankepunktene som muslimar har mot kristendommen. I starten sa «Ahmed» at han «er kristen».

– Det skapte assosiasjonar om vestlege imperialistar. No seier eg at eg trur på Jesus, seier han.

– Dersom du startar med å seia at Jesus er Guds son, mistar du muslimen som samtalepartnar. Det same skjer dersom du startar med å seia at Jesus døydd på krossen for syndene våre. For ein muslim er det vanærande at Gud døyr, og Gud kan ikkje ha ein son, seier «Ahmed» og held fram:

– Difor startar eg heller med å seia at eg trur på Jesus og at muslimar jo også trur på Jesus. Så introduserer eg gradvis nye idear om Jesus, tankar dei ikkje har tenkt før. Eg forklarar kven Messias er. Eg tek dei med på ei reise der dei byter ut sitt bilete av Jesus som profet med eit bilete av Jesus som Messias. Eg prøver å visa kva som kan tala for at Jesus døydd for syndene våre og oppstod igjen, seier «Ahmed».

Møtte mistru

Som konvertitt møtte «Ahmed» også sterk mistru i kyrkjene i heimlandet sitt.

– Kristne trudde eg kom til kyrkja for å lura dei. Det finst kyrkjer som tek godt imot truande med muslimsk bakgrunn. Men mange kyrkjer har problem med å integrera muslimar som er blitt Kristus-truande. Mange er redde for slike som meg, og mange truande med muslimsk bakgrunn føler seg avviste. I heimlandet mitt går tre av fire Kristus-truande med muslimsk bakgrunn ikkje i noka kyrkje, seier «Ahmed».

– Truande med muslimsk bakgrunn treng støtte, psykisk, sosialt, fysisk og finansielt. Mange går ikkje i kyrkje dersom dei ikkje får slik støtte. Mange kristne er glad for å høyra historiene våre, men det stoppar når konvertittane ikkje får den støtta dei treng over tid, seier «Ahmed».

Hmong Ministry startet undervisning for tre år siden i provisoriske lokaler. Under åpningen av nybygget ble festen ekstra stor da det første kullet samtidig fikk sine vitnemål. Til venstre lærerne. Studentene er avbildet i det fremviste bildet.

LIVSKRAFT under totalitært styre

Hun hadde knapt vært ute av landsbyen før. Nå var pastorkona på tur til et annet land for å åpne et splitter nytt bibelskolebygg for et fattig minoritetsfolk.

TEKST: STEFANUSALLIANSEN

14. desember var en stor dag for hmongfolket. Bibelskolen deres i Udon Thani i Thailand innviet da sitt nye undervisningsbygg.

Innvielsen av et treetasjes undervisningsbygg med klasserom, kapell og kontorer er en historisk hendelse for et hardtarbeidende jordbruksfolk som i sine avsidesliggende landsbyer stort sett lever slik de har gjort i mange hundre år. De dyrker jorda med enkle midler. Sigd og hakke er de mest brukte redskaper. Bøffel er mer vanlig enn traktor.

Kona til en pastor fra Vietnam hadde fått æren av å delta på innvielsen. Som regel er det mannen som reiser når det er en viktig hendelse. Nå var det hennes tur. Det lyste av øynene, og et bredt smil fortalte at dette var et høydepunkt i livet. Selv hadde hun knapt vært ute av landsbyen tidligere. Nå var hun for første gang i et annet land.

Misjonsunder

Kirken blant hmongfolket er et moderne misjonsunder. I løpet av et halvt århundre har en kirke vokst frem fra ingenting. På 50-tallet kom noen få i Laos til tro, som resultat av arbeidet til vestlige misjonærer. En av disse startet på 80-tallet radiosendinger på hmongspråket. I avsidesliggende landsbyer satt folk og lyttet. Folk kom til tro i hopetall. I 1986 kom den første man vet om fra hmongfolket, til tro i Vietnam. Nå regner en med at over 300 000 har tatt imot evangeliet bare i Vietnam. I Laos og Kina har også mange kommet til tro.

En kirke med slik vekst har et massivt behov for ledere med grunnleggende kunnskap i kristen tro. Radio kan ikke erstatte levende møter. Stefanusalliansens partner, Hmong Ministry, har i en årrekke reist til landsbyene i Kina, Laos og Vietnam og møtt dem som er kommet til tro – for å gi dem åndelig fellesskap, opplæring og omsorg. Dessuten har de andre utfordringer som fattigdom og et meget mangelfullt helsestell.

Totalitære

Myndighetene i landene hvor hmongfolket bor, er totalitære. De søker å motarbeide kristen tro, særlig blant minoritetene, fordi de frykter separatistiske bevegelser. Bibelskolen i Thailand er reist for å kunne gi grunnleggende trosopplæring uten at studentene hele tiden må se seg over skulderen i frykt for å bli overvåket.

Det kan være vanskelig for kristne i Vesten å forstå hvor krevende det er å holde fast på en sunn og evange-

» De forfulgtes utfordringer vil variere fra sted til sted. Hmong Ministry trengte hjelp til å få reist en bibelskole i Thailand.

lisk tro. Presset fra sekter som Eastern Lightning er stort, og mange kan bli ledet vill når grunnleggende kjennskap til kristen tro mangler.

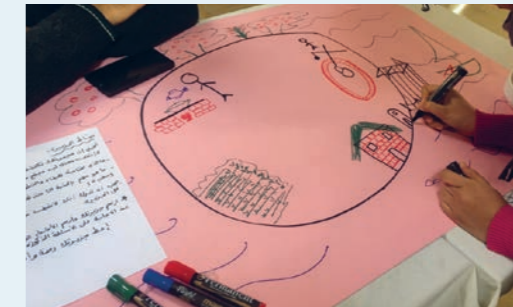
Forfulgte

Vi i Stefanusalliansen sender ikke ut norske misjonærer, men setter oss ned med våre partnere og spør om deres behov. Denne strategien har gitt mange spennende utfordringer. Behovene kan være forskjellige. De forfulgtes utfordringer vil variere fra sted til sted. Hmong Ministry trengte hjelp til å få reist en bibelskole i Thailand.

Under totalitære regimer som dem hmongfolket lever under, kan man ikke sende en pastor til en annen landsby for å tjene der. Da vil myndighetene bli mistenksomme og spørre hvorfor han eller hun kan bo der når vedkommende ikke har familie eller jobb; hvor kommer midlene til livsopphold fra?

Derfor må ledere fra landsbyen læres opp. Bibelskolen i Udon Thani er stedet for å utvikle pastorer og ledere i en ung og dynamisk kirke.

Av hensyn til partners sikkerhet er artikkelen uten navn både på skribent og deltakere under åpningshøytideligheten.

Deltakerne engasjert i en kreativ gruppeoppgave.

DE VIL LEGGE AV SEG FRYKT

TEKST: LISA WINTHER

Jeg er på et konferansested i ørkenen i et land i Midtøsten. Det er desember, og en av de få dagene i året det regner her. På grunn av regnet har strømmen gått, og stedet er mørklagt.

Selv om det er flere timer siden vi avsluttet dagens siste sesjon, har deltakerne samlet seg rundt tente stearinlys. De diskuterer menneskerettighetskonvensjoner, situasjonen i sitt eget land og ulike måter å engasjere seg på. Sammen med en lokal partner arrangerer Stefanusalliansen den første av fire workshops for deltakere fra landets tre største kirkesamfunn.

Vel 20 prester og pastorer, frivillige ledere og folk fra kristne mediekanaler er med. Vår partner vil gi

nøkkelpersoner i ulike kirkesamfunn økt kunnskap om og forståelse av menneskerettigheter og trosfrihet og metoder for å dele videre. Slik kan kristne lettere stå opp for egne rettigheter, men også tørre å stå opp for dem som er enda mer sårbare.

Svært vanskelig

Situasjonen for menneskerettighetsforkjempere i dette landet er svært vanskelig. Vi er derfor blitt enige om at vi for sikkerhetens skyld ikke nevner navnet på vår partner, stedet eller deltakerne og ikke viser noens ansikt i denne artikkelen.

Deltakerne sier den siste dagen at de reiser hjem med ny kunnskap om menneskerettigheter og ny tro på at de kan spille en viktig rolle. De sier de ønsker å legge av seg frykt og passivitet for å bidra til forandring.

Håp om forandring

På tvers av kirkesamfunn og uenigheter er det vekt en drøm og et håp om forandring og en iver etter å bidra. For noen er det første gangen de har sittet ned sammen med troende fra andre kirkesamfunn.

Jeg drar hjem med beundring for motet jeg har møtt. Jeg gleder meg til å møte dem neste gang.

» Slik kan kristne lettere kan stå opp for egne rettigheter, men også tørre å stå opp for dem som er enda mer sårbare.

BARSK KINESISK KONTROLL MED TRU

Dei aller mest hardhendte religionskontrollørane i Kina har pålagt ei kyrkje i Henan-provinsen å fjerna bodet «Du skal ikkje ha andre gudar enn meg» frå lovtavla på preikestolen.

TEKST: JOHANNES MORKEN

Kyrkja i landsbyen Jiabu har fått krossen riven ned. Foto: Bitter Winter

Dette melder Bitter Winter. Det anerkjende magasinet for trusfridom og menneskerettar i Kina viser til kjelder i den aktuelle kyrkja.

Frå andre kjelder som kjenner Kina, får Magasinet Stefanus vita at sjølv om dei ikkje kan stadfesta akkurat denne meldinga utover det Bitter Winter skriv, kan dette godt ha skjedd nettopp i Henan-provinsen. Der vert innstramminga av religionspolitikken – som varierer frå provins til provins – praktisert mest hardhendt. Men det skal ikkje ha gått ut noko sentralt politisk direktiv om å redigera dei ti boda.

Ifølgje medlemmar av kyrkja i Henan kom 30 offentlege tenestemenn 1. november. «Dette må fjernast», sa ein av tenestemennene då han såg det første bodet. Leiinga i kyrkja protesterte mot å forfalska Guds ord. Men ein av kontrollørane svarte: «Kven vågar å ikkje samarbeida? Den som ikkje er samd, kjempar mot landet. Dette er nasjonal politikk. De må forstå situasjonen. Ikkje gå imot regjeringa!»

Hardhendt

Kinesiske styresmakter har det siste året stramma religionspolitikken kraftig til. President Xi Jinping krev ein kinesisk variant av alle dei godkjende religionane.

Politikken er formulert i fire punkt: Dei truande må bli lært opp i grunnlov og kinesisk lovverk. Gudshusa må ha flaggseremoniar med synging av nasjonale songar. Forkynninga må inkludera viktige sosialistiske verdiar som etisk basis for religion. Og trussamfunna må framheva at kinesisk kultur står over alle andre.

Rammar alle

Innstramminga rammar med det også Tre sjølv-kyrkja, den registrerte og offisielle pro-

testantiske kyrkja. Det eigentlege kinesiske namnet er Tre sjølv patriotiske bevegelse. Kyrkja skal vera sjølvforsørgjande, sjølvstyrt og sjølvutbreiande. Ho vart godteken av kommunistregimet på 50-talet, med klare krav til patriotisk teologi – og utan band til aktørar utanfor Kina.

Det har gått i bølger. Kyrkja var forboden under den blodige Kulturrevolusjonen frå 1966 til 1976, men opna igjen etter denne traumatiske delen av Kinas historie.

På 90-talet fekk Dei sameinte bibelselskapa så opna eit stort trykkeri i Nanjing, og Tre sjølv-kyrkja er lovleg distributør av fire millionar biblar i året. Bibeldistribusjonen gjennom Tre sjølv-kyrkja er ikkje stoppa, men i april i fjor blei det forbode å selja biblar i butikk og på nett, eit «smotthol» som hadde opna seg.

Dei glade mottakarane av biblar ber kristne utanfor Kina vera i forbøn for at bibelspreiinga kan halda fram og at kinesiske kristne framleis kan gå til gudsteneste. Dei ber om forbøn for at Kina ikkje vender tilbake til klimaet under Kulturrevolusjonen.

Gravemaskin

Den same kyrkja i Henan, som no har måtta fjerna det første bodet, blei sist haust pålagt å fjerna kross-symbolet på taket. Det same har

» **Målet (...) er at religion skal vera eit patriotisk ritual kontrollert av staten.**

Marco Respinti

tusenvis av andre kyrkjer måtta gjera, ifølgje ei mengd dokumenterte meldingar. Og i byen Zhuokou i Luyi-distriktet i Henan fekk kyrkjelysten ei brutal julegåve: Få dagar før høgtida kom offentlege tenestemenn med gravemaskin og reiv ei knapt to år gamal kyrkje, skriver Bitter Winter. Ifølgje leiarane i kyrkja hadde dei fått byggjeløyve då dei starta bygginga i mars 2017.

Det kinesiske styret har forbode ungdom under 18 å delta i religionsutøving, og det finst døme, ikkje minst frå Henan, på at søndagsskular er blitt tvinga til å endra namn til søndagsklubbar og til å redigera vekk viktig religiøst innhald, for å passera religionskontrollen.

«Krig mot religion»

Religionslova blei stramma til frå 1. februar i fjor. Det rammar ikkje minst mange uregistrerte kyrkjer, som ikkje har vilja registrera seg og la seg kontrollera. Mange er huskyrkjer,

I landsbyen Nie i Henan-provinsen fekk ei Tre sjølv-kyrkje med tvang fjerna orda «kristen kyrkje» frå veggene. Det blei bytt ut med: «Integrert kultursenter.» Til venstre ser vi kyrkja ifør innstramminga – med kross på taket. Til høgre har kyrkja fått kinesisk flagg. Begge foto: Bitter Winter

ein del andre har operert meir ope. I eit par tiår har regjeringa sett mellom fingrane med mange slike kyrkjer. Men no vert det stramma til.

Siste året er fleire slike kyrkjer øydelagde. Den store Zion-kyrkja i Beijing blei stengt i august i fjor.

– Dette er del av ein omfattande krig mot religion. Dei ønskjer at vi alle skal lova lojalitet til kommunistpartiet, uttalte pastor Jin Mingri i Zion til Washington Post.

Arrestert

Før jul ramma jerngrepet Early Rain i Chengdu. Langt over 100 leiarar og medlemmer blei taua inn. Pastoren vart skulda for å undergrava staten. Han og kona er blant dei som framleis sit i varetekt. Medan vi feira julaften, gjorde politiet kyrkjelokalet om til politistasjon, melder Christian Solidarity Worldwide.

Fleire hundre pastorar har signert ei felles fråsegn om at den nye religionslova inneber forfølging av kristne, og at dei vil motsetja seg presset, melder Bitter Winter.

– Vi er urolege for forverringa for trus- og livssynsfridommen i Kina, ikkje berre i jula 2018, men gjennom heile året, seier leiar Mervyn Thomas i Christian Solidarity Worldwide.

Stengde tempel

Innstrammingspolitikken rammar alle godkjende religionar: protestantisk kristendom, katolsk kristendom, buddhisme, islam og taoisme.

I byen Xinmi i Henan stengde styresmaktene 35 buddhistiske tempel og minnestader frå 28. oktober til 1. november, melder Bitter Winter.

I slutten av desember blei tre nye moskear stengde av lokale styresmakter i Yunnan-provinsen – fordi moskeane heldt på med «ulovleg religiøs opplæring».

– Målet er at religion skal vera eit patriotisk ritual kontrollert av staten. I siste instans skal folk tilby den same guden: den kinesiske staten og nasjonen, skriv Marco Respinti, direktør i Bitter Winter.

LES PÅ NETTET

På våre nettsider kan du følgja utviklinga i Kina. Les protestskrivet frå pastorene. www.stefanus.no

VIVET LITE OM

DEM IS VILLE UTRYDDE

Terrororganisasjonen IS sine forfølgelser truer mangfoldet i Irak. Jesidiene er en del av landets historiske arv.

TEKST: INGVIll THORSON PLESNER

Ingvill Thorson Plesner er forsker ved HL-senteret og leder av Minoritetsnettverket.

Fredsprisvinner Nadia Murad åpnet verdens øyne for bruk av seksualisert vold som våpen mot kvinner i krig og konflikt. Hun ga også jesidiene (kan og staves: jezidiene) og det pågående folkemordet på gruppen et ansikt. Likevel vet de fleste fortsatt lite om denne religiøse minoriteten.

For eksempel er det lite kunnskap om at det bor 300 jesidier i Norge, de fleste på Østlandet. De fleste er godt integrert, men savner

Flere tusen jesidier som kom seg unna IS-massakren i Sinjar i august 2014, lever fortsatt i leirer for internt fordrevne, her nær Dahuk i den kurdiske regionen i Nord-Irak. Foto: Pål Brenne

hjemlandet og ikke minst muligheten til å besøke Lalesh, deres hellige by nord i Irak. Det er vanskelig å utøve sin religion for en så liten gruppe på flukt, uten tilgang til de religiøse lederne eller til minoritetens hellige steder.

Sterkt inntrykk

Gjennom jesidiene i Norge fikk jeg også kontakt med representanter for deres religiøse ledere i Irak. I høst reiste jeg til det kurdiske området i Irak, der jesidiene har en flere tusen år lang historie. Det gjorde sterkt inntrykk å besøke Lalesh.

Baba Sheikh er jesidienes religiøse overhode. Han bor i nærheten av byen Dahuk i den nordlige delen av den selvstyrte kurdiske regionen i Irak, og besøker Lalesh jevnlig. Under de religiøse høytidene er dette samlingssted for jesidier fra hele regionen. Mange valfarter også dit fra utlandet, ikke minst under pilegrimsuken i oktober. Baba Cawish bor permanent i Lalesh, som den stedlige representanten for Baba Sheikh. Jeg fikk snakke med Cawish om jesidienes tro og tradisjoner.

Jesidienes tro

Da vi kom til Lalesh, arbeidet han ute på plassen foran et av de hellige byggene som skal restaureres. Kledd i lang, hvit kjortel og med enkle sandaler på føttene, jobbet han sammen med håndverkere og frivillige som hjelper til. Han inviterte oss inn på te.

– Jesidier tror på én Gud og hans syv engler, fortalte Baba Cawish. – Erkeengelen, Malek Taus, er den med størst lojalitet til Gud, og derfor den viktigste. Elementer fra naturen er også sentrale i vår tro. Sola er det viktigste og omtales som «Guds lys» eller «Guds gjenskinn». Ild er derfor også sentralt i våre religiøse ritualer.

Jesidiene tror at Gud skapte Adam i Lalesh. – Det er her menneskenes historie startet, ikke bare vår, sier Cawish.

Tusenvis av jesidier bor under enkle forhold i flyktingleirer på femte året, etter at IS startet sitt massive angrep på gruppen med massakren ved Sinjar 3. august 2014. Blant annet traff jeg mange barn som ikke vet om moren deres lever eller fortsatt er i IS-fangenskap.

Ødelagt

I tillegg til alle jesidier som er drept, fanget og drevet på flukt, er flere av deres hellige steder ødelagt. Som en del av angrepene på kristne, Shabak (sjia-muslimer)

og andre minoriteter, har IS også ødelagt flere av deres religiøse bygg og drevet dem på flukt. Terrororganisasjonens forfølgelser truer det irakiske mangfoldet som har lange tradisjoner i landet.

Likevel uttrykkes det religiøse mangfoldet i de gjenværende bygningene på hellige steder. Dette er for eksempel synlig i den kurdiske hovedbyen Erbil, men også på en rekke andre steder som Alqosh og Bashiqa. Og Lalesh har så langt også fått stå i fred.

Dersom jesidier, kristne og andre minoritetsgrupper skal føle seg trygge i Irak igjen, trengs det en anerkjennelse av at de er en viktig del av Iraks felles kulturarv og samfunn.

» De ansvarlige for folkemordet på jesidiene og forfølgelsen av andre grupper må stilles til ansvar.

Ingvill Thorson Plesner

Til tross for alt jesidiene har vært utsatt for gjennom historien, ikke minst de siste årene, snakker Baba Cawish om betydningen av gjenoppbygging av tillit, relasjoner og fred.

Men forsoning er ikke mulig uten rettferdighet. De ansvarlige for folkemordet på jesidiene og forfølgelsen av andre grupper må stilles til ansvar. Overgrep må dokumenteres, og de som fortsatt er savnet, må finnes. Her har verdenssamfunnet et ansvar for å bidra. Ellers lykkes IS med sitt mål: Å utrydde jesidiene som religiøs og kulturell gruppe.

Fra helligdommen i Lalesh. Foto: Johannes Morken

Jens Jørgen Reymert (med briller) og Sverre Olai Knardal (med lue) har arbeidet blant flyktningbarn i Libanon i to måneder.

DER BARN BARE HAR OPPLEVD KRIG

To måneder blant flyktninger i Libanon har gitt 19-åringene Sverre Olai Knardal og Jørgen Reymert Jensen sterke inntrykk.

Fra starten av november til nyttår deltok Knardal og Reymert Jensen i arbeidet til Resurrection Church Beirut i Libanon. De var der som team fra Bibelskolen i Grimstad. Oppholdet i Libanon skjedde i samarbeid med Stefanusalliansen som har baptistmenigheten Resurrection Church (Oppstandelseskirken) som partner.

Uten skole

Tre dager i uken arbeidet de to i et hjelpeprogram for barn som har flyktet til Libanon og som har mistet år med skolegang (se Magasinet 7-2018).

– Vi fikk ansvar i engelsk, matematikk og gymnastikk. Vi møtte mange livlige barn på skolen, men de bar også sterkt preg av vonde opplevelser. En del lå langt bak når det gjaldt både lesing og skriving. Særlig trist var det å se at mange av dem slet med å leke normalt, og det endte iblant med slåssing i stedet.

Elendige kår

Flere dager i uken hjalp de to til i Nabaaa, et av de to stedene i Beirut der Resurrection Church har egne senter for å hjelpe flyktninger.

– Jevnlige besøkte vi flyktningfamilier. Det er ikke uvanlig at en hel familie bor sammen på ett lite rom. På hvert eneste besøk ble vi ønsket velkommen med en overveldende gjestfrihet. Til tross for at de selv hadde lite, ville de alltid servere oss noe. Familiene fortalte sine vonde historier om flukt fra bomber og ulike overgrep og om drapstrusler fordi de konverterte til kristendommen.

Slaveri

Reymert Jensen og Knardal sier at flyktningenes mangel på rettssikkerhet gjorde sterkt inntrykk. De har nå fått et lite innblikk i livet til flyktninger i Libanon. Arbeidet kirken gjør dekker ikke alles behov, men arbeidet betyr mye for dem som mottar hjelpen.

– Vi har fått møte gode enkeltmennesker som har måttet flykte. Vi håper at andre også vil engasjere seg blant flyktninger, enten i utlandet eller hjemme i Norge.

Partnerbesøk på filmfestival

I år deltar Stefanusalliansen på Human internasjonale dokumentarfilmfestival, tidligere kalt «Human Rights Human Wrongs», i Oslo fra 25. februar til 3. mars. Festivalen har et eget debattprogram – der Stefanusalliansens partner Sajid Christopher Paul, leder av Human Friends Organization i Pakistan, vil delta sammen med Asia Bibis advokat, Saif-ul-Mulook. Temaet vil være utviklingen i Pakistan, med utgangspunkt i Asia Bibis sak. Se hele programmet på: www.humanfilm.no

Advokat Saif-ul-Mulook og vår partner Sajid Christopher kommer på filmfestival.

Ny film om Anafora

Stefanusalliansen har laget en ny film om retreatstedet Anafora i Egypt. I filmen viser nonnen Ilaria oss rundt og forteller om dagliglivet på retreatstedet. Biskop Thomas deler visjonen sin for stedet, og den unge koptiske kirkekunstneren Maria forteller om hvordan det er å være ung kopter i Egypt. Filmen er laget av Gunnar Grønlund fra NRK og Thea Haavet fra Stefanusalliansen.

Du finner filmen på vår Youtube-kanal Stefanus og på våre nettsider www.stefanus.no.

Biskop Thomas har store visjoner for Anafora.

GODT GAVEÅR, KREVENDE DOLLARKURS

TEKST: GISLE SKEIE, KOMMUNIKASJONS- OG MARKEDSSJEF

De endelige regnskapstallene er ikke klare, men det ser ut til at et noe krevende innsamlingsår endte relativt bra, etter en god gaveinngang helt mot slutten av året.

De foreløpige tallene viser gaveinntekter (utenom testamentariske gaver) på 27,7 millioner 2018 mot 27 millioner året før. Det gir en økning på 2,5 prosent. Inkludert testamentariske gaver er tallene 30,9 mill. i 2018 mot 28,9 året før. Da er økningen på 7,5 prosent.

2018 var det første året Stefanusalliansen mottok støtte fra Utenriksdepartementet – 24 millioner fordelt over tre år. Budsjettet for prosjekter og partnere ute i verden har derfor aldri vært større.

Opplæring

UD-midlene setter oss i stand til å gjøre enda mer for undertrykte trosminoriteter. Disse midlene går til spesifikke prosjekter innen opplæring i trosfrihet og til retts-hjelp, oppgaver vi ikke kunne løst uten denne avtalen.

Samtidig er vi glade for å se at våre støttespillere rundt i Norge har forstått at UD-midlene slett ikke minsker behovet for innsamlende gaver, men bidrar til at vi

Gudstjeneste i den nye kirken i Antalya i Tyrkia, finansiert med gaver fra Stefanusalliansens støttespillere. Slike prosjekter dekkes ikke av UD-midler.

kan hjelpe enda flere. Vi trenger gaveinntekter til alle de andre prosjektene innen blant annet misjon og diakoni.

Dyr valuta

Til tross for en god høst, havnet vi likevel noe bak budsjettmålene for 2018. En markant høyere dollarkurs har også i flere år gitt oss høyere kostnader. Vi vil nødig kutte i støtten til våre partnere og har derfor til nå brukt av oppsparte midler til å dekke de økte kostnadene. Dette har vi ikke mulighet til å fortsette med i 2019.

Det er også viktig for oss fortsatt å være meget nøkterne i budsjetteringen av testamentariske gaver.

Vi håper derfor på fortsatt stor giverglede i et nytt, spennende år med store og viktige oppgaver. En stor og hjertelig takk til hver enkelt av dere som gir til de forfulgte og til kampen for trosfrihet!

Sterk Korea-film bevegelse

Stefanusalliansens nye film om Nord-Korea, «Reddet – Flukten fra Kims regime», skapte stort engasjement da den ble vist i Oslo, Kristiansand og Sandnes i desember. Det var fullt hus hos SubChurch i Oslo, og interessen var stor også i Domkirkens menighetshus i Kristiansand og hos Bymenigheten i Sandnes. Tim A. Peters, leder i Helping Hands Korea, var med. I filmen møter vi Peters, hans medarbeidere og nordkoreanere som har fått hjelp til å flykte til sikkerhet.

Tim A. Peters fikk mange spørsmål i SubChurch i Oslo.

Løftet historiene om overgrep

Fredsprisen til Denis Mukwege og Nadia Murad skjerpet vår bevissthet om grusomme overgrep mot kvinner i krig og konflikt. Overgrepene mot jesidikvinner og kristne kvinner i Irak fikk bred plass i offentligheten, blant annet med seminar på HL-senteret i Oslo i forkant av utdelingen av Fredsprisen. Stefanusalliansen, Norsk Folkehjelp, Kirkens Nødhjelp og Human-Etisk Forbund stilte seg bak en serie krav om rettferdighet for jesidiene.

Det var fullt hus på HL-senteret under seminar om overgrepene mot jesidier.

Ingelin Reigstad Norheim, Jostein Ørum og Hildegunn Garnes Reigstad står klare med en nyskrevet påskekonsert. Foto: Torjus Vierli

KNYTTER BÅND TIL DEN LIDENDE KIRKE

Forfatter Jostein Ørum og duoen Garness har skrevet helt nye sanger om påsken, med ekko fra den kjempende og lidende kirke i vår tid. Nå legger de ut på turné, med Stefanusalliansen som stolt arrangør.

TEKST: GISLE SKEIE

Påskekonserten har tittelen «Gåten om korset» – med tre perspektiver i sangene.

– For det første skal de være fortellinger om personer som møtte Jesus i hans siste uke. For det andre skal de ha i seg et ekko fra den lidende kirke og de som betaler

en pris for å tro på Gud. For det tredje skal de romme vår tro og vårt liv i dag, sier Jostein Ørum.

Ordene får vinger

For noen år siden skrev Ørum boken «De som så ham», om 40 mennesker som opplevde Jesu siste uke sammen med ham.

– Men jeg ble ikke helt ferdig med historiene. Etter hvert som jeg har fått møte mange mennesker fra den lidende kirke, hørte jeg også mer og mer deres stemmer i Jesu lidelseshistorie. Og så ble dette til et knippe påskesanger om både Jesu siste uke og om oss som tror i dag. Stefanusalliansen tente på ideen, og da Garness også ville være med, var vi i gang, sier Ørum.

– Det er litt rart å oppleve at de små ordene jeg legger i hendene på Garness plutselig får vinger. Så snart jeg hører dem synge ordene, er de ikke mine lenger, og jeg tenker: Har jeg skrevet det?

– Hva håper du folk sitter igjen med?

– At Jesus Kristus er en Gud for både langfredag og påskedag og alt imellom, og at akkurat det er en tro som tåler alt. Og at kirken i verden er større enn vi trodde: Det finnes mange som har en høy omkostning ved å kalle seg kristen.

Inspiret

Duoen Garness består av søstrene Ingelin Reigstad Norheim og Hildegunn Garnes Reigstad. Sammen har de satt musikk til Ørums tekster, og nå gleder de seg til å presentere de nyskrevne sangene på turné med band og korister. Ingelin forteller at det har vært inspirerende å lage melodier.

– Jostein formulerer seg veldig konsist og bruker samtidig ord som åpner opp og ikke er så typiske. Vi liker at språket er litt sanselig, samtidig som han også mestrer antydningens kunst.

– Vi har kjent en sjelden flyt i dette prosjektet. Mange av melodiene ramlet liksom ned i det vi åpnet

Jostein Ørum (t.v.) besøkte i april i fjor fader Yusuf i Mar Matti-klosteret i Irak. Foto: Thea Haavet. Bildet er fra en film om Ørums møte med fader Yusuf.

» Mange av melodiene ramlet liksom ned i det vi åpnet Josteins dokument og leste tekstene første gang.

Hildegunn Garnes Reigstad

Josteins dokument og leste tekstene første gang, sier Hildegunn.

– Hva var det som berørte dere til å bli med på dette?

– Påskeevangeliet er fortettet av dramatik og hendelser som kan inspirere til et vell av materiale, og formidler et fantastisk budskap som utgjør kjernen i den kristne troen. At vi får være med å lage et verk som også vil belyse forfulgte kristne i dag, føles ekstra meningsfullt, sier Ingelin.

– Jesus sa at alle som vil følge ham, må ta opp korset og dø fra seg selv. Vi tenker at det betyr å legge alle deler av livet i Hans hender, også når det kræsjes med våre egne prioriteringer. Det er utfordrende for alle. Men for svært mange innebærer det også en høy pris, sier Hildegunn Garnes Reigstad.

Sjel og hjerte

– Hva håper dere folk sitter igjen med etter konserten?

– Vi håper at de kan kjenne seg igjen og at sangene skal røre ved hjertene. Fortvilelse, sorg og tvil er universelt, uansett hvor man lever. Og vi ønsker å knytte bånd med våre hardt prøvede trossøsken, sier Hildegunn.

– Men vi håper også at folk skal få ta del i lovsangen og håpet som sprudler fram fra påskedag: at Jesus lever og at ingenting kan skille oss fra Kristi kjærlighet! sier Ingelin.

– Kom på konserten, og ta gjerne med en venn eller tre! Vi legger sjel og hjerte ned i dette, og har med oss et knippe dyktige musikere, i tillegg til en musikkalsk og engasjert gjeng fra musikklinjen ved Bibelskolen i Grimstad. Musikken blir også nydelig rammet inn med lys- og videoelementer. I all ydmykhet tror vi at det blir en flott opplevelse!

GÅTEN OM KORSET

EN PÅSKEKONSERT

TEKSTER: JOSTEIN ØRUM
MUSIKK: GARNESS

28/3 KRISTIANSAND FRIKIRKE
29/3 STORSALEN, OSLO
30/3 HOLMLIA KIRKE, OSLO
31/3 HAMAR FRIKIRKE
2/4 SKJOLD KIRKE, BERGEN
3/4 KNARVIK KIRKE
4/4 STORD KIRKE
5/4 ROSSABØ KIRKE, HAUGESUND
6/4 ÅLGÅRD KIRKE
7/4 LANDVIK KIRKE, GRIMSTAD

GARNESS MED BAND
KOR FRA BIBELSKOLEN I GRIMSTAD

Bill. kr. 345,- (+ avg.). Bli appellvenn og få 100,- kroner i rabatt!

Billetter og informasjon på: [TICKETCO.NO](https://www.ticketco.no)

Foto: Øyvind Ganesh Eknes

Bli appellvenn og få
100,- I RABATT PÅ KONSERTEN!

Send sms ROP til 2377 og få promokode på sms.
Som appellvenn mottar du én sms-appell i måneden (kr 20,-).
Når du svarer med sms, lager vi et appellbrev som sendes
det aktuelle lands myndigheter.

'I mange landsbyer har alle kommet til tro, men det finnes ingen som kan lære dem om det de har tatt imot!'

– Bibelskolestudent fra Laos

**Benytt giroen
vedlagt bladet eller
bruk gavekonto**

3000 14 57922

**Les mer i bladet (s 10)
og på giroen**

Den unge kirken blant hmong-folket i Laos, Vietnam, Kina og Thailand er et under, men de blir trakassert for sin tro. Vi kan stå sammen med dem og styrke dem!

De autoritære regimene i regionen motarbeider og vil begrense kristen tro. Men i Thailand kan de møtes nokså fritt, og her har norske givere gjennom Stefanusalliansen vært med å bygge en bibelskole. Bibelskolen utruker unge hmong-folk til å reise til landsbyene og lede de unge menighetene, som har stort behov for kristen opplæring. Og du kan bidra. **Gi en gave til hardt pressede hmong-menigheter og arbeidet i Sørøst-Asia!**